

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v tednu ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Solskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnine pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petitvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Političen pomen

potovanja našega prestolonaslednika v Petrograd.

O političnem pomenu potovanja Nj. ces. Visokosti prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda, prinaša dunajski „Parlamentär“ v svoji številki od zadnje nedelje tako izboren članek, da si ne moremo kaj, da ne bi ga objavili v vsej celoti.

„Parlamentär“ piše:

„Potovanje nadvojvode Franca Ferdinanda v Petrograd je znak jako dobrih odnošajev mej cesarskima dvoroma Romanov in Lotaringov. Medsebojno dinastično razmerje ob Nevi in Donavi je pristrčno kakor med sosedji-prijatelji. Petrograjska politika se vede odkritosrčno, lojalno, korektno. Ta svojstva so pač merodajna za to, da se dunajsko-budimpeštanska politika zaupno približa ruskemu carskemu dvoru.

Francozko-ruska dvoezveza ne zasleduje nikake agresivne politike in s tem je že odbita óstrozveze. A od dunajsko-budimpeštanske politike je odvisno, v kakem političnem razmerju, slabem ali dobrem, se hoče nahajati s Severovzhodom. Ako hoče lotaringska monarhija opustiti vse, kar draži Rusa, Srba in Bolgara in kar izziva slovansko večino prebivalstva v donavski državi, tedaj preneha vsako nesoglasje mej Dunajem-Budimpešto in Petrogradom. Treba je le poguma, da se dené v vajeti one hudomušne in lahkomiselné zdražbarje, ki zlorablajo črke in tiskarsko črnilo v namen, da raztrošajo nesporazumja in da hujskajo proti Rusiji, Črnogori, Srbiji in Bolgariji ter strastno napadajo slovansko večino v donavskem cesarstvu, bodisi v šoli, cerkvi in uradu, kakor tudi v vsem javnem življenju. Nikakor pa ne gre objemati se s Petrogradom, ob jednem pa s pestjo žugati Slovanom na bregovih Donave in na Balkanu. — Prijateljstvo s Petrogradom še nikogar ne pooblašča za grdo postopanje s Slovani, kateri bi morali od svoje strani strogo nastopiti proti eventualnemu izkoriščanju prijateljske zveze mej Dunajem-Budimpešto in Petrogradom v protislovanskem smislu. To pa že zaradi tega, ker bi zveza Rusije z nemško-madžarskim prvenstvom v donavskem

cesarstvu le še bolj omogočala hlapčevsko stališče slovanske večine prebivalstva v tej državi in bi bila z ruskega in slovanskega pozorja prava *contradictio in adjecto* v tem slučaju.

Ako, kar je popolnoma naravno, obe cesarski državi pokladati veliko važnost na medsebojne prijateljske odnošaje, leži temelj takemu dejstvu gotovo v ogromni večini slovanskega prebivalstva donavske države. Ako se Rusija zanima za svoje krvne brate na bregovih Donave in na Balkanu mnogo bolj nego pa za nemško-madžarsko prvenstvo, je to samo ob sebi umevno. Po tem bi se zatorej smelo sklepati, da se bode petrograjska politika prizadevala, politiki na Dunaju in v Budimpešti dati razumeti, da dobri odnošaji mej obema odvisi le od pravičnega ravnanja s Slovani. Nasprotno pa bi moral vsaki novi čin brutalnosti na-proti slovanstvu na novo raztrgati tudi že obstoječo zvezo mej Dunajem-Budimpešto in Petrogradom.

Do tega spoznanja se dojde v Avstro-Ogerski lahko popolnoma naravnim potom in to sicer, kakor hitro se hoče pripoznati Slovanom, da oni ne špekulirajo na kako katastrofo v lotaringski monarhiji, marveč da hočejo priti do veljave le po poti razvoja, nikdar pa po poti revolucije. Poleg tega treba tudi vedeti, da Rusija ne čuti potrebe, da pomnoži število svojih Poljakov in židov s številom galiških in bukovinskih Poljakov in židov.

Posebno pa ne želita na Balkanu Srb in Bolgar družega nego da se ju pusti pri miru na Dunaju in v Budimpešti. Nemirnih elementov ni iskati na balkanskem polotoku, marveč v izvestnih uradih na Dunaju in v Budimpešti, kateri tekmujejo v psovkah na Črnogoro, Srbijo in Bolgarijo, a to od dne do dne in v toliki meri, da bi n. pr. vnanja ministra v Belemgradu in Zofiji morala dober del svojega budžeta porabiti samo za zavračanje vseh neresnic, ki se skujejo v omenjenih pisarnah; vse to biseveda odpadlo, ako bi se izvestnim političnim trgovcem na Dunaju in v Budimpešti energično zaprlo sapo.

Ako pa ostane vse še pri starem, potem pa odbije zadnja ura tudi pogodbi glede status quo na Balkanu. Vsako od-

kritosrčno in prijateljsko razmerje zahteva za svoj obstoj odstranjenje vseh zaprek in neljubih neprilik. Izborno soglasje mej obema carskima dvoroma mora biti slovanstvu dobrodošlo in prijetno, pa se mora raztegniti na vso široko javnost in od tega okoliša je tudi odvisen uspeh dinastičnih prizadevanj. Ako potem prenehajo vsa hujskanja proti slovanstvu, katera so tako na Dunaju kakor i v Budimpešti le bolj plod dolgoletne navade nego pa „patrijotičnega“ prepričanja, potem obmolkejo tudi vse neprijetne rekriminacije v ruski javnosti. Dobro sosedno prijateljstvo mej obema cesarskima dvoroma, kakoršnega zelo poželé Slovani, treba da negujeti obe stranki. Pri tem se ni zanašati jedino le na dobroto in visokodušnost Rusije, potrebno je temveč, da se tudi v lotaringski monarhiji v polni meri podpira prijateljske odnošaje. Obe monarhiji, ona Romanov in ona Lotaringov ter balkanski Slovani tvorijo slovansko ozemlje in slovanski narod v duvalistični obliki pravoslavnega in rimokatoliškega slovanstva. Mnogo skupnega interesa je v tem, da se ta duvalizem v slovanstvu ublaži ter se oba dela približujeta. Ako se to približanje izvrši danes na navijšem mestu, v dinastični sferi, tedaj bodo Slovani znali hvalo slovanskim cesarjem, kraljem in knezom.

Potovanje nadvojvode Franca Ferdinanda v Petrograd je znamenje napredujočega približanja ter prijateljskega razmerja mej cesarskima dvoroma na Nevi in ob Donavi. Pretiranim iluzijam pa se Slovani tudi v očigled temu ne morejo udajati, ker tega so se menda že dávno odvadili“.

Dopisi.

Iz baške doline. — (Volilcem obširne grahovske županije v premislek.) Glavno agitacijsko sredstvo pri zadnjih dež. zbornih volitvah so bile naprednjakom — poleg obrekovanja — razne obljube o novih cestah, podporah itd. Z mirno vestjo lahko trdimo, da bi bili naprednjaki na vse dane obljube, kot po navadi, pozabili; saj do prihodnjih volitev je dolgih 6 let in v tako dolgem času se marsikaj pozabi.

paniji, smo šli vsi 3 na obed v „hotel London“, VI. okraj, Vacovo tekališče. (Waitzen-Boulevard).

Osem dni v Budapešti.

(23. jul. do 31. jul. 1901.)

„Extra Hungariam non est vita, et si est vita, non est ita“.

Po obedu v tem ogromnem krasnem hotelu, smo se vsi trije podali na gori omenjeno lepo stanovanje našega gostoljubnega prijatelja, da se odpočijemo in vsaj nekoliko ohladimo od neznosne vročine. Omenjeni rek: „Extra Hungariam“ etc. pa velja ta čas bolj za židove, ki bivajo v ogromnem številu v tem dvojnem od l. 1873 v eno združenem mestu. Od kod izvira to dvojno ime „Budapest“? Nemci, ki še zdaj obljudujejo od tū desni breg Donave do blizo Vacova, so si zgradili mesto „Ofen“, madžarski „Buda“; a nasproti temu so zgradili pa Slovaki, ki bivajo še zdaj vzhodno od Pešte v posameznih seliščih gori do Vacova preko Izašega in Gödöllő, mesto „Peč“, ktero so Madjari in Nemci premenili v „Pest“. Na videz je videti to dvostroko mesto pristno mažarsko,

Toda prišlo je drugače. Česar se ni nihče nadejal, se je zgodilo: Radi naprednih spletkarij v dež. zboru bomo morali v kratkem zopet na volišče.

Da svoje zapeljane volivce ohranijo pri dobri volji, treba je bilo naprednjakom, da vsaj nekoliko pokažejo, kako resno mislijo na dane obljube. In naš napredni g. župan ve dobro, kako jalova je bila zmaga njegove stranke 16. novembra l. l. na Grahovem. Odkar je pustil „ta mežnarski meštir“, še ni doživel take nezaupnice. Da je podlegla naša stranka, tega so bili krivi Graparji, ki so dano možko besedo prelomili in uskočili k nasprotnikom. Svojo možko čast so prodali, ker so jim naprednjaki obljubili novo pot v Logu in nek vodovod v Lisu.

Ti Graparji so torej jeziček na volilni tehtnici. Kamor se oni obrnejo, tam je večina. Zato pa je bilo treba te ohraniti pri dobri volji t. j. dano obljubo po možnosti uresničiti. In res! Kmalu po razveljavljenju g. Klavžer-jeve izvolitve, nakazal je naš cestni odbor baje 400 K za pot iz Kneže v Loge. Po novem letu pa so zaropotali krampji in lopate in v 14 dneh je bila dodelana obljubljen „pot“. Seveda so Graparji pričakovali vse kaj družega! Upali so, da dobe vozno pot; sedaj so jim pa le nekoliko popravili staro stezo t. j. znižali so nek klanec v dolžini kakih 300 m. glede vodovoda so jih pa potolažili na „boljše čase“.

Mi Graparjem iz srca privoščimo kar so dobili in kar jim je še obljubljenega — opozarjamo jih pa, da bi bili ravno toliko, če ne več, doseglji, tudi če bi bili dani besedi ostali zvesti in voili s kat. nar. stranko. Naša stranka ne slepi svojih volivcev s praznimi obljubami, stori pa vse, kar je v njeni moči, da ustreže njihovim željam in potrebam.

Možje, ali ne vidite, da je tista steza samo za vabo — druge obljube pa so pesek v oči! Volite s stranko, ki Vam jo priporočajo Vaši pravi prijatelji in ne dajte se motiti s praznimi obljubami! Sveta dolžnost Vaša je, da pri prihodnji volitvi popravite to, kar ste zagrešili 16. novembra l. l.! Posnemajte može iz zgornje doline, ki so in bodo tudi v prihodnje in vselej volili po našem starem gestu: Vse za vero, dom, cesarja!

LISTEK.

Potovalne črtice z Ogerskega.

(Spisal M. Mihaeljev. — 1902.)

(Dalje).

Tudi Vacov je dvakrat znamenit iz mažarske uporne vojne 1849 l. Tukaj je premagal ogerski poveljnik Görög s svojo premočjo kneza Windischgrätza 21. apr. 1849; potem so pa Avstrijci združeni z Rusi pod Paskievičem premagali Göröga pri Vacovu od 15. do 17. julija istega leta (1849). Od tod je korakal Paskievič za premaganimi Mažari, jih z austr. poveljniki Haynau-om premagal v celi vrsti krvavih bojev zaporedoma, dokler se ni vdal Görög (prej c. kr. major v austr. vojski) dne 13. avgusta 1849 pri Vilagoš (kar pomeni „luč“) z 28.000 mož in 142 topovi ruskemu poveljniku. V takšnih spominih na zgodbe 1848—49 l. sem se vozil iz Vacova poleg Donave med bujnimi vinogradi in vrtovi obdanimi od krasnih letovišč in nasadov in mnogoštevilnih visokih dimnikov raznih obrtnijskih podvzetij proti

Budimpešti, kamor dojdemo točno ob 1³/₄ ure popoldne 23. jul. l. l.; torej v 4³/₄ urah trajajoči vožnji iz Dunaja. Kaj ne da je bila to res nagla vožnja?! — Vlak-naglič se je ustavil na zahodnem ogromnem kolodvoru ob kotu Vácovega tekališča in Terezijnega kroga. Na peronu naju je že čakal gori omenjeni prijatelj dr. I. K. štabni zdravnik, v polkovniški uniformi zdravnika, ter nama prihitel naproti ves vesel nič manj kot sva bila midva. Pozdravil naju je s srčno: „Dobro došla“, objel in prijateljsko poljubil. Ko sem mu predstavil svojega sopotnika tovariša č. g. K. Č., je rekel s slovansko prostodušnostjo: „Prijatelj mojega prijatelja, je enako tudi moj prijatelj!“ Privedel je seboj svojega vojaškega strežaja, da nama nese naše male potne kovčege na stanovanje k njemu, „Leopolds Ring“, ali mažarski: „Lopoltkörut“ št. 25. v V. okraju. Na zahodnem kolodvoru se ustavljajo potniki dohajajoči in Dunaja čez Požun v Budapešto. — Ker je imel tedaj moj prijatelj svojo obitelj na letovišču na deželi v Mihalyfa v Zaladski „varmegji“ ali žu-

kajti vsa zunanost kaže na veliki Magyarorság; vsi javni napisi so le pristno mažarski, govori se tudi povsod izjemno mažarski. Le nekaj napisov sem videl poleg mažarskih, ki so nemški, namreč: „Wein und Bier“, — Bor es sör, (mažarski), pa tudi na raznih židovskih menjalnicah stoje nemški napisi: poleg „A pénzváltó“ tudi „Wechselstube“, radi plujcev, ki menjavajo tú svoj inostranski denar. — Ko smo si po počitku ogledali najprej svojo okolico „Lipotkörut“ (Leopoldsring) me vpraša mili moj prijatelj, kaj bi najrajše najprej si hotel ogledati? Jaz mu rečem: Peljimo se h zgodovinsko znamenitemu „Hentzi-Monumentu“, o katerem je bilo pred leti toliko čitati po časnikih. A ker je bilo že nekaj prepozno in je bil ta spomenik avstrijske zvestobe in hrabrosti skorej eno uro iz Bude premeščen na veliko dvorišče vojaških gojencev zunaj mesta, smo ta obisk odložili za drugi dan, ter smo se peljali čez znamenit most na verigah v Budo. Gori v trdnjavo smo se vozili z „vспенjačo“, železnico na zobcih. Ogleдали smo si kraljevi grad in honvedovo

Iz Bovca dne 12. februarja 1902.

— Srečno smo sklenili veseli pustni čas s plesno veselico pri „Pošti“; to se pravi, sklenili so jo „naprednjaki“, ki hočejo že povsod imeti zadnjo besedo. No, nikdo jim ne zameri, če se hočejo veseliti v pustu, a nekaj družega je, kar jim lahko zamerimo.

Poslali so vabila, na katerih je stalo: „Bovški mladeniči vabijo na prvi javni ples“ itd. Vsak se je vprašal, kakovi bovški mladeniči prirejajo ples, saj so ga imeli v nedeljo pri „Ekselju“! No, uganko so nam rešili „naprednjaki“ sami. Na vabilu namreč, ki je bilo obešeno v neki krčmi, zapisal je nekdo pod besedo mladeniči, komentar: j a l o v c i, s t a r c i itd.

In tako smo Bovčani zvedeli, kako so oni bovški mladeniči, ki so imeli ples v soboto zvečer. To je že skrajno predrzno, da si upajo bovški „naprednjaki“ prirediti ples v imenu bovških mladeničev, naj je bil tudi krojač Durjava med prireditelji! Mar mislijo res, da smo bovški mladeniči z njimi? Če mislijo, se motijo, dokaz jim je veselica pri „Ekselju“.

Najlepše je bilo to, da so ti bovški „mladeniči“ baje poslali vabila na ples tudi vsem duhovnom. — Naj vidi svet bovške „naprednjake“ v luči „napredka“. Kako znajo vsako reč porabiti, da dajo odduška svoji jezi! Vidi se pač jasno vpliv časopisov, ki jih berejo.

Bovški mladeniči.

Iz Brd. — Letošnja zima nam dela strah, ker skoraj neprenehoma lije dež, ki zadržuje kmetovsko delo in ovira razprodajo lanskih pridelkov, zlasti rebule, te izvrstne pijače, katera ozdravlja zvižaje in oblažuje snubače, če se po meri zavživa. — Bog daj jasno.

Tri poroke v Medani na en dan so nekaj važen dogodek, ker so sprijaznile „klerikalce“ in „liberalce“. — Na mnogo let!

Politični pregled.

Državni zbor.

V poslanski zbornici je ministerski predsednik odgovoril v četrtek na interpelacijo poslanca dr. Luegerja v zadevi snovanja volilnih fondov nemško-liberalne stranke na Dunaju. Dr. Koerber je izjavil, da oklic liberalne stranke ne daje nikakega povoda za uvedbo uradnih preiskav. Govornik nima najmanjšega povoda, da bi osebam, „ki v najširših krogih prebivalstva uživajo popolno zaupanje“, prepovedal zakonito porabo nabranih sredstev. Gross je protestiral ob živahnih ugovorih krščanskih socijalcev proti osebnemu sumničanju v Luegerjevi interpelaciji. Dr. Lueger je izjavil, da vzdržuje vse trditve in jih hoče dokazati. Nemški liberalci so burno nastopili. Zbornica je noto s 123 proti 91 glasovom vsprejela predlog poslanca Voglerja, naj se v prihodnji seji otvori razprava o odgovoru. — Zbornica je potem pričela nadrobno razpravo o zakonu glede vojaških novincev, ki je bil sprejel.

ministersko palačo. Pred to je stal dolgo let prekrasen bronast spomenik generala Hentzi-a, (bil je po rodu Švicar), ki je padel na prestrleženem zidovju, hrabro braneč trdnjavo proti Görgöy-u dne 21. maja 1849. Ali Mažari so toliko časa proti temu razsajali, dokler se ni odstranil vùn iz mesta. Saj Mažari dosežejo vse, kar zahtevajo in to znajo vsi prav dobro! A na tega prostoru stoji zdaj spomenik ravno na-protnega pomena, namreč: Honvedski vojak z mečem in mažarsko zastavo v roki, ki kliče svoje rojake „v boj za svobodo!“ Ulil ga je neki Juri Zala. — Z nemilnim občutki v srcu sem šel s svojimi prijatelji na trg sv. Trojice, (Szenharomsag-tér) v čegar sredi stoji v barok-slogu isklesani stebér sv. Trojice. Na vzhodu tega stebra se pa dviga ena najlepših cerkvà stolnega mesta, cerkev sv. Matije, tudi cerkev „Naše ljube Gospè“ imenovana. Ta cerkev je bila zgrajena v začetku v tako imenovanem „bazilika-slogu“. Južni stolp je bil v l. 1470 na povelje pobožnega kralja Matije, ki je posebno rad obiskoval to cerkev, ves prenovljen. V letu

Povratek nadvojvode Franca Ferdinanda iz Petrograda.

V sredo ob 3. uri popoldne odpotoval je iz Petrograda na Dunaj naš prestolonaslednik. Ruski listi pišejo, da je nadvojvoda Franc Ferdinand za svojega bivanja v Petrogradu posebno iskreno občeval z ruskim prestolonaslednikom. — V Varšavi so nadvojvoda ruske oblasti zopet kakor zadnjič zelo slovesno pozdravile.

Ogrska zbornica o potovanju Frana Ferdinanda.

V interpelacijski knjigi sti interpelaciji poslancev Komjati in Viszontay do ministerskega predsednika v stvari petrograjskega potovanja nadvojvode Frana Ferdinanda. Prvi vprašuje a) da-li je vlada sodelovala na sestavljanju programa za to potovanje in da-li je izvrševala pristojne jej konstitucionelno pravico in b) da-li je res, da nadvojvoda Franc Ferdinand ni hotel vsprejeti jednega členu ogrske vlade, ko se je bil proglasil v tej stvari, in da ga je torej nadvojvoda oviral v izvrševanju te konstitucionelne dolžnosti in njegeve pravice.

Interpelacija posl. Viszontaya vprašuje a) da-li je ogrska vlada o določanju ciljev in na pripravah za potovanje nadvojvode in s tem potovanjem spojeno odlično politiško misljo, uveljavila svoj upljiv se staljšča ogrskih interesov; b) more-li ministerski predsednik dati pojasnila o namenu petrograjskega potovanja prestolonaslednika ter o dogovorih, ki so se eventualno sklenili med Avstro-Ogrsko in Rusijo? Je-li vlada pripravljena in v stanu dati pomirjenjev tem pogledu, da ni nič namerjeno in da ni postalo predmetom kakega dogovora, kar bi se dotikalo pol. in gospodarskih posebnih interesov Ogrske? c) Zakaj ni bil v spremstvu nadvoj. noben ogrski spremljevalec, ki bi reprezentiral Ogrsko? Se li ministerski predsednik zaveda odgovornosti in dolžnosti konstitucionelnega ministra in je-li v stanu odgovorjati radi te zamude?

Novi gornjeavstrijski namestnik.

Bivši naučni minister grof Anton Bylandt Rheidt je imenovan ces. namestnikom v Gorenji Avstriji. Dosedanji namestnik baron Pouthon se preseli v Solnograd.

Preganjane Poljakov.

Iz Bochuma javljajo, da je tamošnje prusko drž. pravdnništvo naperilo tožbo proti dvema poljskima urednikoma, ker sta nameravala izdati zbirko poljskih narodnih pesmi.

Izgredi pri pogrebu bolgarskega ministra.

Pri pogrebu ustreljenega naučnega ministra so se zgodili škandali. Na potu je prišlo do boja mej nekini Macedonci. Pokali so revolverji in nastalo je strahovito upitje, da so se konji splašili in s krsto ušli. Na pokopališču je začel neki Macedonec tako hujskajoče govoriti, da je morala godba zasvirati, moža pa je policija odpeljala.

Važna pojasnila o srbski kraljevi dvojici.

Dopisnik „New-York-Heralda“ je imel s srbskim kraljem Aleksandrom daljši razgovor, katerega vsebina je izšla v Belogradu v posebni brošurici. Podatki iz te brošure, kakor jih prijavlja tržaška „Edinost“, pojasnjujejo zadevo s srbskim prestolonasledstvom in kraljevega potomstva.

Kralj Aleksander je takoj v početku pogovora dejal dopisniku: „Vi zamorete izjaviti od moje strani, da so absolutno lažnjive vse vesti, ki se nanašajo na mojo

1541 je pa Sultan Soliman, ki je l. 1530 Budo osvojil, premenil to cerkev v turško mošėjo! Po zrušenju turškega nasilstva na Ogrskem je prišla cerkev v posest Jezuitskega reda. V spomin na 25-letnico vladarstva Fran Josipa I. je dala ogrska vlada vso cerkev prenoviti, da zdaj res krasno izgleda. — Poleg velikih vrat je krasna loretanska kapela z lepim kipom Matere Božje, čije zgodovina je napisana na zidu. Poleg te cerkve je še spomina vredna v trdnjavi se nahajajoča cerkev za posadko. Nekaj minut proti vzhodu trdnjave je krasen čarovni razgled na dvostroko mesto in Donavo. Prav proti jugu stoji 250 metrov visoki „Blockberg“. Na tem nismo bili, ker je bilo že mračno, pač pa smo sklenili voziti se drugi dan po železnici na zobcih na „Schwabenberg“, na kateri se dojde v pol uri. Nekdaj je bil ves Schwabenberg zaraščen pragozd. Dandanašnji pa je po njem posejano vse polno letoviščinih palač, ki so večinoma posest Abrahama-movičev, kakor sem zvedel to drugi dan. Tako je minol prvi dan v Budapešti!

(Dalje pride.)

dpoved, ali da obstoji kakošna agitacija v moji deželi zbog prestolonasledstva; recite, da zamorejo take vesti edino prihajati od sistematskih neprijateljev moje dinastije ali pa od ljudi, katerih možgani so zmešani. Fake vesti so docela fantastične in ravno toliko verjetne, kakor bi bila vest, da imajo ljudje po beligradskih ulicah peroti!“

Kar se tiče nasledstva, je rekel kralj, da se mu to vprašanje ne vidi tako nujno, ker v njegovih in kraljičinih letih še dolgo ni izključena možnost dobiti potomca. „Ako bi imel brata“, je dostavil kralj, „bi bil on postavni moj naslednik“. Sicer pa da ni težko dobiti prestolonaslednika, vendar bi imenovanje tacega, ako bi ne bil kralju naklonjen, dovedlo lahko do novih zapletajev. Za nadaljnih 20 do 30 let kralj ne vidi nobene nujnosti v tem pogledu. Kralj je za vzgled omenil holandskega kralja, katerega so tudi vedno napadali zaradi nasledstva, a še le v starosti je dobil potomca.

Dopisnik je na to stavil na kralja vprašanje, ako je resnica, kakor pišejo listi, da bi bila kraljica sama raznašala vesti o odpovedi kraljevi in to celo iz gmotnih razlogov? Na to vprašanje je kralj ves ogorčen odgovoril, da so take trditve podle laži. Ni on, ni kraljica nista nikdar razpravljala o tem. Ko je kralj dobival taka časniska poročila pred se, jih je pred kraljico skrbno skrival; ko pa je po naključbi kraljici jeden tak list prišel v roke, je užaljena vprašala, zakaj jej ni že poprej povedal o teh lažnjivih trditvah.

„Ako bi se bil hotel odpovedati“ je dejal kralj, „bil bi to storil že ob nastopu prestola in bi bil lahko izročil vladne vajei svojemu takrat še živčemu očetu“. O kraljici Dragi je kralj ponovno dejal, da ona ni nikdar gojila takih misli, ni ji jih izrekla. Vso stvar z nasledstvom pa je „izmojstrisal“ bivši minister in predsednik minist. sveta Vladan Djordjević, ki živi zdaj na Dunaju in je v stalni zvezi z družino Kara-Djordjevičev.

Kralj je glede prestola naglašal, da ni nikdar mislil na abdikacijo ter da z njim soglašava ves narod srbski, kar se je pokazalo o priliki njegovega potovanja s kraljico, o kateri priliki mu je ves narod izkazoval najglobljo udanost in ljubezen.

„Ako pa bi zapretila mojemu prestolu nevarnost“ je dejal kralj, „branil ga bodem z mečem v roki, na čelu svoje zveste vojske, kakor se spodobi ustvaritelju nove Srbije“.

Glede laži, ki se trosijo o kraljici, je dejal kralj, da ne more razumeti, kako se more o kraljici civilizovane države trositi take laži, ker bi bilo kaj tacega nedostojno celo glede najbolj divje države.

Kralj je izposloval dopisniku avdienco tudi pri kraljici, katero opisuje kot zelo simpatično ter kot tako, ki ni podobna političnemu intrigantu, marveč kot lepo ženo, ki je polna dobrote in ljubeznjivosti.

Kraljica je dopisniku na splošno tako odgovorila:

„Jaz smatram, da je kralj pameten mož. On pozna vseskozi svoje politične moze in svojo deželo. On je na ta način popolnoma sposoben da sam vodi pol. stvari. Zato ne potrebuje sveta o takih predmetih in jaz bi tudi ne bila sposobna, da bi mu svetovala. Jaz sem docela prešinjena z delom, ki po mojem mnenju komursihodi v takem položaju najbolj pristojna, marveč po delu, ki se nanaša na dobrotvorstvo.“

O vesteh, ki se tičejo mojih odnosajev s kraljem, so vsa poročila, ki govoriyo o najinem razmerju, podlo obrekovanje. Jaz ne morem ničesar bolj želeto svojim prijateljem, nego da uživajo popolno srečo v svojem zakonskem življenju, kakor jo uživava midva. Kralj mi je v ljubezni naklonjen in prisrčen, oblakov ni med nama“.

Na vprašanje glede abdikacije iz finansijskih koristi, je kraljica odgovorila vidno ožaloščena: „Vem, da se oni (neprijatelji) ničesar ne strašijo. Pa kedar „zloslutni“ ljudje vzamejo na sebe trud, da razširjajo lažne vesti, zakaj se vsaj ne potrudijo, da bi prišli kolikor bliže resnici? — Da abdicira! Čemu bi abdiciral? Absurdna misel! Vprašam vas, je-li tu količkaj zdravega razuma, je-li količkaj logičnega v misli, da bi mož v njegovih letih — še le v petindvajsetem letu — ne mogel imeti otrok?! — Kralj je popularen v svojem narodu. Na najinem nedavnem potovanju so naju povsodi navdušeno pozdravljali, da je bilo ginljivo videti Svobodno sva stopala med narod brez kakršnega-koli spremstva, in oni so naju obkrožali v množicah. — Ko sem se poročila s kraljem, pričako-

vala sem opozicijo. Moj vspeh, moja popolna sreča morala mi je ustvariti neprijateljev. Poznam svet. Vedela sem, da bo trnja v tej kroni. Bila sem pripravljena. Česar pa ne umejem, to je brezkončno nadaljevanje te kampanje laži in da se ta gonja tako dolgo drži. Ravno to ni lepo“.

O teh besedah se je kraljica le s težavo vzdržala solz.

Anglo-japonska zveza.

Minister za vnanje zadeve je prečital te dni v angleškem parlamentu pogodbo, katero sta sklenili 30. jan. t. l. državi Angležka in Japonska. Pogodba obstoji iz šestih točk: 1. Varovanje obojestranskih interesov, katere bi hotela oškodovati katerakoli druga vlast ali pa tudi nemiri na Kitajskem in na Koreji. V tem slučaju postopati Anglija in Japonska dogovorno. 2. Ako bi bila jedna od obeh držav zapletena v vojno s kako drugo državo, je druga dolžna, najprej sama za se ostati popolnoma nevtralna, ako bi se hotele pa druge države v tako vojno mešati, dolžnost je te druge zaveznice, da ukrene vse potrebno, da to zapreči. 3. Ako bi pa kaka tretja država pomagala v vojni jedni nasprotnic jedne ali druge zaveznice, v tem slučaju je druga zaveznica dolžna jej dejanski priti na pomoč z vojsko. 4. Nobena obeh zaveznic ne more brez sporazumljenja z drugo, sklepati z drugimi državami pogodbe, ki bi bile v nasprotju z interesi zaveznic. 5. Če bi bili gori omenjeni interesi obeh zaveznic na kateri koli način oškodovani, se morati zaveznici o tem skupno prepričati. 6. Ta pogodba je veljavna za dobo 5 let. Ako bi pa jedna obeh zaveznic bila v petem letu zapletena v kako vojno, traja pogodba tako dolgo, dokler se sklene mir.

O dogodkih na Kitajskem

poročajo listi, da se je cesarska rodbina povrnila minuli teden v Peking. — Neki cesarski razglas dovoljuje članom cesarske rodbine, da se smejo ženiti s člani iz rodbine Mandžu. — K odporu Japonske in Anglije proti sklepu mandžurske pogodbe so se baje pridružile tudi Zjedinjene države, češ, da si hočejo ohraniti vse trgovinske koristi v Mandžuriji.

Vojna v južni Afriki.

Kronanje angleškega kralja, ki je bilo določeno na 26. dan meseca junija t. l. je zopet odloženo na nedoločen čas. Uzrok temu je, ker hoče kralj, da se vojna v južni Afriki završi pred slavnostjo kronanja, a vojne noče nikakor biti konec, marveč postaja položaj na bojišču za Angleže od dne do dne usodnejši. Ker je lord Kitchener poslal mnogo tisuč nerabljivih čet nazaj domov, je angleška vlada v veliki zadregi, kako tako hitro dobiti nadomestila zlasti, ker se je bati, da med prebivalstvom samim nastane najhujši odpor proti temu, da bi dali sinovi in očetje svoje drago življenje za privatne koristi nekaterih angleških kapitalistov. Lord Kitchener je uvedel na bojišču takozvani „blocksistem“ s katerim hoče prisiliti raztrešene burske čete do več glavnih bitk, v katerih naj bi gotovo podlegli angleški premoči. Glavna pozornost njegova pa je obrnjena na to, da bi ujel glavna voditelja Burov Deweta in Botho. Celih 23 angleških oddelkov zasleduje Deweta in „Daily News“ pravi, da je ujetje Deweta le še vprašanje časa. — No, Angleži se bodo tudi to pot vrezali, kajti že večkrat so govorili, da Deweta že imajo, da je že mrtev itd. Ali zopet se je prikazal, v veliko žalost in presenečenje Kitchenerjevo.

O mirovnih pogajanjih se govori, da so Angleži voljni sprejeti pogoje, ako bi jih Buri stavili, a Buri o tem nočejo nič vedeti in to znači, da njihova stvar ne stoji tako slabo, kakor bi radi vedeli razni anglofilci.

Domače in razne novice.

Poziv dr. Tumi! — Slovesno in odločno pozivljemo deželnega poslanca dr. Tumo, naj trditev, da je „duhovščina Tolminskega okraja ljudem grozila z večnim pogubljenjem, — ako ne volijo g. Klavžarja“, ali dokaže ali pa javno prekliče. V slučaju, da tega ne stori, imeli ga bodemo za nesramnega lažnika in podlega obrekovalca, ki ni vreden naslova: „deželni poslanec“.

Več duhovnikov Tolminskega okraja.

Smrtna kosa. — V soboto zjutraj je umrl v Gorici pri Leonih št. 44 gosp. Janez Rijavec, posestnik. Pokojnik je bil rojen pri sv. Mihelju v šempaski žup-

niji. Bil je brat pokojnega župnika Rijavca v Batujah. L. 1859 je bil v vojski proti Italiji hudo ranjen. Vsled tega je živel do smrti penzijo.

Na goriško gimnazijo pride kot suplent gosp. dr. Jos. Srebernič, naš rojak iz Solkana, ki je l. 1896 z odliko dokončal gimnazijske nauke. — Dobro došel!

Opozorjamo na današnje vabilo „Centralne Posojilnice“ na občni zbor, ki se bode vršil 6. marca t. l.

Dopolnilne volitve. — C. kr. namestništvo v Trstu razpisuje dopolnilne volitve v deželni zbor goriški in sicer v kmečkih občinah polit. okraja Tolminskega, Sežanskega in Gradišanskega na dan 20. marca t. l.; za izvolitev jednega poslanca v furlanskem veleposestvu pa na dan 22. marca t. l.

Poslanec Štrekelj odložil svoj mandat? — Tržaškemu listu „Trieste“ se poroča, da odloži tudi poslanec Štrekelj svoj deželnozborni mandat; to pa zaradi tega, ker ga njegove dolžnosti kot agrarnega nadzornika v Dalmaciji zavirajo, da bi zamogel v polni meri vršiti svoje poslanske dolžnosti.

Stavka kurjačev na Lloydovih parnikih. — V Trstu že več časa traja stavka kurjačev na parnikih Lloydove družbe. Prvotni vzrok stavki je bil ta, da je predstojništvo zahtevalo od kurjačev, da morajo še tisti kratek čas, ki bi ga zamogli preživeti po prispetju ladij z daljnega potovanja v tržaško pristanišče, v krogu svojcev v mestu ali sploh uživati svobodo, stražiti na ladjah. Tej zahtevi so se kurjači uprli in nastopili štrajk, ki traja še vedno. V veliko nezgodo stavkujočih pa naroča vodstvo v službo kurjačev v Dunaju, da celo s Turškega, kar vzbuja pri domačih veliko ogorčenje. Položaj stavkujočih ni najboljši, ker se ne ve kdaj stavka neha, kajti vodstvo obstoji trdovratno na svoji zahtevi.

Splošna stavka v Trstu. — Kakor smo že na drugem mestu današnje številke omenili, je vprizorilo v Trstu 700 „Lloydovih“ kurjačev stavko, ker jim ni hotelo „Lloydovo“ vodstvo olajšati straže na parobrodih. „Lloydovo“ vodstvo pa se ni hotelo nikakor udati zahtevam kurjačev, marveč je raje iz vseh krajev sveta poklicalo kurjačev v Trst, ki bi nadomeščali stavkujoče domače kurjače. Družba je naročila italijanske, grške, turške in celo indijske kurjače, da bi le zahteva domačih kurjačev ne obveljala. To pa je vzbudilo med drugimi delavci v Trstu tako nezadovoljnost, da je začelo v četrtek opoldne vse od kraja štrajkati.

Štrajkati so začeli vsi delavci v Lloydovem arsenalu, v „Stabilimento tecnico“, delavci v prosti lukii, vsi tiskarji in delavci južne železnice. Zbirati so se začeli delavci v velikanskih trumah pred vsakim večim podjetjem ter tako siliti druge delavce k stavki. Policija jih je sicer z enega mesta razgnala ali koj so se začeli zbirati na drugem mestu pred kakim drugim podjetjem ter razgrajati in policija je morala po večjih krajih z golimi sabljami nastopati proti njim; pa ne samo policija, tudi vojaki so morali iz vojašnice.

Natančnejših poročil nam seveda nedostaja, ker se ne tiska v Trstu noben list več. V Gorico včeraj popoldne došli brzojav se glasi:

„Stavka nadaljuje, tovarne so zaperte, velike množice ljudstva oblegajo ulice po mestu in zahtevajo, da se prodajalnice zapro. Tramvaj je ustavil vožnjo. Pri „Lloydovi“ palačije straža razgnala demonstrante. Več njih je bilo aretovanih. Jednega stražnika so zadeli s kamenjem. Vsi trgi so zastraženi z vojaštvom. Demonstranti so pobili okna v Lloydovem arsenalu.

Čula sta se tudi dva strela. Južna železnica je ustavila tovarne vlake. Izšel ni nobeden list“.

Dostavek. Ravno kar smo doznali: Sinoči so vojaki streljali v Trstu, več ranjenih in mrtvih je, nabili so se oglasi, tiskani v Gorici, da več nego tri osebe ne smejo biti skupaj. Danes zjutraj sta se odpeljala iz Gorice v Trst dva batalijona vojakov.

Razgrajanje stavkujočih je grozno. Večina prodajalnic je zaprtih, tudi peki so ustavili delo. Razgrajajoči napadajo policijo in vojake. Jednega redarja so vrgli v morje. Ranili so jednega nadpovročnika, zapovedujočega oddelku vojakov, na kar so vojaki začeli streljati; bilo je takrat ubitih pet oseb in šest ranjenih. — Po peti uri zvečer sinoči so bile zaprte vse kavarne in gostilne. — Število

štrajkujočih se ceni na 30.000. Govori se, da so začeli štrajkati tudi v Pulju, na Reki in na Dunaju.

Pustna novica. — Predzadnja „Soča“ nam je prinesla „na god vseh norcev“ iz „narodno-napredne“ tabornice le pustni komuniké: „Izvrševalni odbor „narodno-napredne“ stranke je A. Gabršček soglasno poveril vodstvo vseh političnih poslov v smislu programa „narodno-napredne“ stranke brez slehernega navodila, prepustivši mu povsem proste roke“.

Mi ne vemo, ako so se o tem velevažnem političnem dogodku že obvestile potom cirkularnih nót vse evropske vevlasti; o tem nas pač pouči prihodnjost. Radovedni smo pa in tega se nam pač ne more zameriti, — kaj pa dr. Tuma? Da bi ta mož na tako čuden način izginil s pozorišča, se nam zdi skoro neverjetno.

Pa še nekaj. „Goriška ljudska posojilnica“ je, kakor znano, denarni zavod „narodno-napredne“ stranke in ima z „narodno-napredno“ politiko mnogo, mnogo skupnega. Ali prevzame tudi v tem zavodu A. Gabršček — komando? ...

„Prostorno“ — veliko. — Bojimo se, da bi naše p. n. čitatelje žalili, ako bi jim hoteli tolmačiti in primerjati tej notici na čelo postavljena pojma. Kar je že vsakemu ljudskošolskemu absolvirancu jasno, tega pač ni treba razlagati odraslemu občinstvu. Ali naši starikavi tovarišiči v gosposki ulici to menda ni še jasno. Ko smo pred mesecem in dnem čitalnične društvenike vabili na Silvestrovo k običajni veselici v čitalnično dvorano, smo to dvorano nalašč imenovali prostorno z ozirom na dejstvo, da so naši Tumovci iz gole nagajivosti ravno isti večer priredili enako veselico v tesnih prostorih v krčmi „pri jelenu“, kjer so brusili svoje „naprednjaške“ pete po navadnem podu, kakor ga premore vsak skedenj na kmetih. Ta izraz „prostorno“ je menda ravno zaradi tega hudo zbedel tovarišico „Sočo“, kajli rabila ga je ironično (med narekovajem) od takrat vselej, ko je zabavljala in psovala proti čitalničnim veselicam. In te si je privoščil njen sotrudnik Dorče v bogati meri, menda pač le v „revanžo“, ker si ga je izbral v javni kavarni znani laško-slovenski renegat v pripravo, katero navadno nazivljemo pljuvalnik! A čujte! Pretekli terek je vabila „Soča“ k „Sokolovi“ maskeradi v čitalnično dvorano; a takrat ni bila čitalnična dvorana več „prostorna“ ampak velika (brez narekovaja)! — No, če se da „Sočino“ čitalstjstvo tako iz lahka „pitati“, habeat sibi!

Predolg jezik. — V „dostavku uredništva“ na popravek gosp. župnika Kosca v svoji 18. l. številki pravi „Soča“: „Kdor druge zmerja s šemami itd., ima več kot predolg jezik“. — Za tak predolg jezik hočemo „Sočo“ pri tej priliki zgrabiti. V svojem „prefinem“ odgovoru na našo notico glede tistih „milijon punčk“ daje „Soča“ toliko dokazov o svojem predolgem jeziku, da si je že s tem odgovorom vzela vso pravico, očitati kedaj komu drugemu predolg jezik. Poglej se v zrcalo, neolikaneč, pa vidiš, kje je „banda“ in kje so vsi taki naslovi namestu, s kakoršnimi obisplješ druge! Ljudje, ki štejejo med svoje take elemente, ki so del svojega življenja prebili za — železnim omrežjem ali katerih tako omrežje — še čaka, bi pač bolje storili, da drže svoj dolg jezik za zobni! Surov je lahko biti, pa poskusi biti enkrat fina, ljuba tičica, ako ti je dano!

Še jedenkrat komenski nadučitelj g. Anton Leban. — V predzadnji številki našega lista smo blagohotno podučili g. nadučitelja Antona Lebana, da nima prav, ako trdi, da nas nimajo nič brigati dokazi za žaljive trditve v izjavah, priobčenih v našem tistju, ako te izjave dotični pošiljatelj podpiše z lastnim imenom, češ, da je pošiljatelj s svojim podpisom itak že prevzel vso odgovornost. Ali naš pouk ni nič izdal, kajti gospod Toni ponavlja svojo abotno trditev zopet v predzadnji „Soči“ ter pravi med drugim: „Ako ni hotelo uredništvo „Gorice“ sprejeti protiizjave iz označenega uzroka, je imelo tiskati protiizjavo z opomnjo, da uredništvo ne prevzame za to nikake odgovornosti — in mirna Bosna“.

Šjor Toni! Mi smo prepričani, da bi Bosna mirna ostala in naj bi Vi napisali še toliko izjav, v katerih bi Vi brez dokazov dolžili druge osebe nečastnih dejanj; a ravno tako bodite Vi prepričani, da, ko bi prišlo do tožbe in obsojbe, bi mi bili obsojeni s pošiljateljem izjave vred in naj bi stalo pod izjavo makar dvajset opomenj, da uredništvo ne prevzame za to nikake odgovornosti.

Opomnja gledé odgovornosti velja samo za moralno odgovornost, šjor Toni, nikakor pa ne za materijalno. Zdaj ste izvedeli jedno več.

Zdaj pa nekaj družega. Zaradi Vaših izrazov „žegnani in nežegnani uredniki“, ki se staremu ljudskemu učitelju jako žalostno prilegajo, zasluzili bi, da bi Vas kdo za ušesa prijel, kakor kakega malega pobalinčeka. Istotako slabo se Vam je sponesel dovtip, ki je skrajno neslan, ko se rogate Francetu Jazbecu, češ, da ima „v trebuhu še kaj — naj bode kisljo zelje ali „jota“. — Torej za to, da kmet je „kisljo zelje in jota“, da se zdržuje bolj in v drugih jedih, zaradi tega, da ložej plačuje davke in razne doklade, mej temi tudi — šolske, zato torej se mu rogate! Ali ni to, — da govorimo s tržaško „Edinostjo“ — nekoliko prenizko, šjor Toni?! Če kolikaj dobro pomislite, priznali nam bodele gotovo, da je to tako res, kakor mi pravimo. Pazite torej, šjor Toni, da se drugikrat ne prenaaglate ter da bodele previdnejši.

Goriška podružnica Slomškove zveze je imela zborovanje v „Šolskem Domu“ dne 6. t. m. G. predsednik Cenčič je poročal o razvoju društva in o zborovanju Slomškove zveze v Ljubljani. G. učitelj Balič je predaval o slovečem slov. pridigarju o. Ivanu Svetokrižkem. Predavanje je bilo vrlo zanimivo in je zbudilo misel, da bi izdelali životopis in nekaj govorov slavnega moža in da bi se mu postavil spomenik v sv. Križu vipavskem.

Prihodnje zborovanje bo dne 3. aprila t. l.

Postne pridige v slovenskem jeziku bodo vsaki petek ob 7. uri zvečer v cerkvi sv. Ignacija. Opozorjamo na to slovensko občinstvo.

V nemškem jeziku bo pridgal č. P. Volbert vsaki četrtek ob 5. uri popoldne. Italijanske postne pridige bodo kakor po navadi v stolni cerkvi.

Praznovanje papeževga jubileja v naši škofiji. — Dne 20. t. m. stopi sv. Oče Leon XIII. v 25. leto svojega vladanja kot rimski papež. Njega Eminencija kardinal ukazuje za to priliko:

1. Dne 19. t. m. po Ave Mariji naj se s slovesnim zvonjenjem naznani pričetek jubileja.

2. Drugo postno nedeljo dne 23. t. m. bodi v vseh kuratnih cerkvah slovesna sv. maša s primernim govorom. Na koncu naj se razpostavi Najsvetjše.

3. V celem jubilejnim letu naj se pri litanijah pred „Tantum ergo“ moli Oče naš, Češčeno Marijo in Čast bodi Bogu z dotično molitvijo za sv. Očeta.

4. Dušni pastirji naj obračajo letos posebno skrb na „Petrov vinar“.

Brezobrestna posojila. — Od več strani nam dohajajo vprašanja, kje da tiči vzrok, da niso še danes rešene prošnje za brezobrestna posojila. Mi smo se o tej stvari informirali na pristojnem mestu in tam smo zvedeli, da je deželni odbor od svoje strani to zadevo rešil ter da se nahajajo zdaj prošnje pri namestništvu v Trstu. Ker se bliža čas, v katerem se obnavljajo novi nasadi tam, kjer je trtna uš pokončala stare trte in prosilci nujno potrebujejo denarja za delavce, posebno pa še zaradi tega, ker se letos spravlja le počasi vino v denar, želeli bi bilo, da bi c. kr. namestništvo v Trstu vendar jedenkrat že rešilo tozadevne prošnje. Prosilcem pa svetujemo, da se obrnejo do svojih županstev, da vzamejo tã njihove težnje na zapisnik ter jih odpošljejo c. kr. namestništvu v Trst.

Vojaški nabori bodo v Gradiški 1. marcija, v Korminu 3. in 4. marcija, za goriško okolico 14., 15., 16., 17. in 18. aprila, za goriško mesto 5. in 6. marcija, v Ajdovščini 11. in 12. aprila, v Kanalu 21. in 22. aprila, v Tominu 26. in 28. aprila, v Cerknem 24. aprila, v Kobaridu 29. aprila, v Bovcu 30. aprila, v Komnu 10. in 11. marcija, v Sežani 7. in 8. marcija, v Tržiču 17. in 19. aprila, v Červinjanu 15., 16. in 17. aprila.

Vipavska vinarska in sadjarska zadruga se v kratkem ustanovi. Ustanovil se je poseben odbor, ki odpošlje že te dni pravila na namestništvo v potrditev.

Popravek. — V notici „Hranilnica in posojilnica v Cerknem“ v št. 11. našega lista se nahaja pomota, katero je popraviti v tem smislu, da se ima mesto besed: „vrnila je posojil“ glasiti: „prejela je vrnenih posojil kron 4.216.02“.

Najdeno blago. — Bogoljub Cotič in Ivan Sfiligoj, učenca, našla sta na Corsu en zavoj porheta v vrednosti 20 K. Oddala sta ga na policijo.

Iz podgorske papirnice. — Nadzornik Poche, radi katerega so bili lani med podgorskimi delavci veliki nemiri, se je v Gradcu vstrelil.

Velika nesreča v Sv. Križu. — V pondeljek ob 11. uri zjutraj dogodila se je v sv. Križu v nekem kamenolomu, kjer rijejo kamenje za dela na gradnji vodovoda, velika nesreča. Ko sta namreč delavca Ferdinand Coletta iz Italije in Fran Andrejčič dokončevala neko mino, se je ista, ne ve se iz kakega vzroka, prej razletela, predno sta se delavca odstranila in sta bila oba močno ožgana in ranjena po kamenju, ki se je razletelo na okoli. Colettiju je močno poškodovalo noge in obraz, Andrejčič pa ima desno oko tako nevarno ranjeno, da mu isto gotovo oslepi. Ko jima je tamošnji-okrajni zdravnik podelil prvo pomoč, prepeljali so ju v tržaško bolnišnico.

Druga železnična zveza s Trstom. — Dolgost te železnične zveze bode znašala 329 kilometrov. Od teh odpade 40 kilom. na predore, 4 klm. na vijadukte in 2 na železne mostove. Iz predorov se bo izkopalo 2,600.000 kubnih metrov materijala, za to se bode porabilo 16.000 kvintalov razstreljiva. Za pripravljanje kamnja pri vijaduktih, za obokanje predorov, za podstave itd. se bode porabilo drugih 16.000 kvintalov razstreljiva. Iz bohinskega predora, ki bode dolg 6300 metrov, se bo izkopalo 430.000 kub. met. materijala in se bo za to porabilo 2500 kvint. razstreljiva.

Zanimiva kazenska razprava. — V pondeljek se je vršila pred okrajnim sodiščem v Trstu razprava proti odvetniku dru. Stoglavu Sandrinu iz Bužeta na zasebno obtožbo g. tamošnjega okrajnega sodnika, dra. Henrika Stepančiča, radi razaljenja časti. Dr. Sandrin je bil obsojen na globo 150 kron.

Odvetnik v Pliberku na Koroškem, dr. Martinek se preseli v Celovec. S tem bo izpraznjeno odvetniško mesto v narodnem okraju. Pliberški okraj šteje 22.000 prebivalcev in ima odvetnik prav ugodno mesto. Notar je Slovenec. Za koroške Slovence bi bilo jako velikega pomena, ko bi se tu naselil slovenski odvetnik. Ali bi ne bilo to hvaležno polje za one, o katerih se govori, da imajo „organizatoričen talent“?

Slovenska zmaga na Štajerskem. — Po hudi dvanajsturni volitveni borbi za ptujsko-gorski občinski zastop je zmagala katoliško-narodna stranka. — Pristaši nemčurskega „Štajerca“ so pogoreli.

Boj z volkom. — V Sevnici pri Županjcu v Bosni sta pasla Tomo in Jozo Vukadin ovce, ko se približa volk. Pogumno ga zasledujeta ter bombardirata s kamenjem. Ko odbije kamen zverini kos čeljusti, se obrne proti preganjalcam. Tedaj prihiti Marijan Radoš ter se zgrabi z volkom. Po dolgem rujanju se skoleba na volka, kakor bi ga jezdil, med tem pa prileti še Radošev brat ter zver ubije. Volk je bil 9 let star in zelo velik.

Listnica uredništva. — Dopisniku iz Avberja: Žal, da se povsod nahajajo ljudje, ki ne morejo živeti brez združbe. Zato ni čudo, ako imate tudi med seboj jednega takega. Kar pa se tiče druge vsebine Vašega dopisa, ki zadeva družinske razmere posameznikov, ista ne spada v javni list. Tako je danes pač sploh po celem svetu, da prevladuje večinoma le sebičnost in hinavščina. Sploh naj Vam pa še povemo, da dopisov brez podpisa nikakor ne priobčujemo. — Dopisnikom iz Tomačevice: Oprostite, ako ne priobčimo Vaše izjave. Za božjo voljo, pripraviti se s prismojenim „Brivcem“, to vendar ne gre! Kdo pa da kaj na to, kar „Brivec“ kvasi? In res, dosti časa mra imeti človek, ki prebira „Brivčeve“ dolgočasne neslanosti.

Vabilo
na
redni občni zbor
„Centralne posojilnice“ v Gorici
registrovane zadruge z omejeno zavezo
v posojilničnih prostorih
ulica Vetturini št. 9.
s sledečim dnevnim redom:
1. Poročilo načelstva,
2. Poročilo nadzorstva,
3. Odobritev letnega računa.
4. Poročilo o poslovanju k „Centralni posojilnici“ spadajočih posojilnic.
5. Volitev nadzorstva.
6. Morebitni predlogi.
Načelstvo.

